

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2020 și sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui,

Sapescu Dmitrii xx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în mun. Chișinău,
xxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 15 februarie 2019-15 ianuarie 2020;

Instanța de apel: 04 februarie 2020-23 decembrie 2020;

Instanța de recurs: 19 februarie 2021 – 19 mai 2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 ianuarie 2020, Sapescu Dmitrii, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) din Codul penal și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 82 alin. (2) din Codul penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani 6 (șase) luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform prevederilor art. 84 alin. (1) și (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepsei aplicate prin prezenta sentință și a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17 mai 2019, s-a stabilit lui Sapescu Dmitrii pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 13 (treisprezece) ani 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat din contul lui Sapescu Dmitrii, în beneficiul bugetului de stat, suma de 320 (trei sute douăzeci) lei cu titlul de cheltuieli

judiciare.

Cauza penală a fost examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în baza art.364¹ Cod de procedură penală.

2. *Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a reținut că, Sapescio Dmitrii la data de 02 decembrie 2018, aproximativ la ora 23³⁰, aflându-se în mun. Chișinău, com. xxx, din motivul unui conflict anterior cu cet. Moroșanu Denis, i-a aplicat o lovitură în regiunea capului cu un ciocan, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. xxx din 26.12.2018, traumă cranio-cerebrală deschisă manifestată prin fractura înfundată cominutivă parietal pe dreapta cu implicarea ambelor lamele, contuzie cerebrală gravă, hematom minor epidural pe dreapta, plagă contuză parietal pe dreapta, care prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.*

3. *Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care a stabili inculpatului o pedeapsă minimă.*

3.1 *În conținutul cererii de apel depuse avocatul Plămădeală Roman a invocat că:*

- instanța de judecată la stabilirea pedepsei urma să țină cont de faptul că inculpatul Sapescio Dmitrii a recunoscut integral vina, a contribuit activ pe parcursul cercetării judecătorești prin expunerea factologică și în detaliu a tuturor circumstanțelor importante pe caz, de faptul că nu se află la evidența medicilor narcolog /psiholog, nu sunt alte plângeri în privința acestuia, de căința exprimată a acestuia vis-a-vis de fapta comisă;

- inculpatul Sapescio Dmitrii pe parcursul desfășurării procesului penal s-a manifestat ca o persoană sinceră și care a apreciat că, consecințele faptelor săvârșite constituie o greșeală iar pe viitor dânsul va depune tot efortul pentru a înlătura rezultatul acestei fapte, motiv din care considerăm că pedeapsa aplicată prin sentinței Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din data 15 ianuarie 2020 în privința lui Sapescio Dmitrii este una prea aspră.

4. *Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2020 a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului și menținută sentința.*

4.1 *Instanța de apel a statuat că: prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul Sapescio Dmitrii a săvârșit anume infracțiunea pentru care a fost*

condamnat, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă.

Instanța de apel a reiterat că prima instanță a ținut cont, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului Sapescu Dmitrii, de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

La numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului, Sapescu Dmitrii, prima instanță a reiterat prevederile art. art. 6, 7, 61, 75 – 78 Cod penal și le-a aplicat corespunzător.

Instanța de apel a reținut, că potrivit cazierului judiciar și actelor procesuale de dispoziție anexate la dosar, (f.d. 31-39), inculpatul Sapescu Dmitrii prin sentința Judecătorei Criuleni din 26.03.2012, a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii stabilite de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f), art. 90 din Codul penal, la 4 ani închisoare, cu suspendarea executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de probă de 3 ani, iar prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 19 decembrie 2012, în baza art. 187 alin. (2) lit. b) și f), art. 85 din Codul penal, cu comasarea sentinței din 26.03.2012, la 4 ani și 6 luni închisoare. Sapescu Dmitrii a fost eliberat la 28.04.2017 după ispășirea pedepsei.

Instanța de apel a mai reținut că infracțiunea pentru care a fost condamnat inculpatul la data de 19.12.2012, (stabilită de art. 187 alin. (2) din Codul penal), este una gravă, iar la momentul comiterii infracțiunii în speță, (02.12.2018), antecedentele penale, pe care le avea inculpatul în temeiul sentinței din 19.12.2012 erau încă active (art. 110 coroborat cu art. 111 alin. (1) lit. h) din Codul penal).

Luând în calcul circumstanțele faptice descrise supra, cu referire la prevederile art. 34 alin. (2) lit. b) din Codul penal, instanța de apel a constatat că inculpatul Sapescu Dmitrii, a comis infracțiunea stabilită prin prezenta sentință în stare de recidivă periculoasă.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță la aplicarea pedepsei, justificat a reținut în acțiunile inculpatului Sapescu Dmitrii, recidiva periculoasă și a aplică acestuia o pedeapsa, cu punerea în valoare a prevederilor art.82 alin. (1) și (2) Cod penal.

5. *Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului prin care invocând incidența pct. 6, 10 a dispozițiilor alin. (1), art. 427 Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei și sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Sapescu Dmitri să-i fie stabilită o pedeapsa minimă.*

5.1 În susținerea recursului avocatul Plămădeală Roman a invocat că:

- potrivit rechizitoriului Sapesco Dmitrii se învinuiește de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 151 alin. 1 Cod penal iar fapta incriminată de acest articol se pedepsește cu închisoare de la 5 la 10 ani;

- în cazul examinării prezentei cauze în procedură simplificată, limitele pedepsei sau micșorat cu o treime, ceea ce la caz pentru infracțiunea în cauză constituie minimul de 3 ani 4 luni și maximul de 6 ani 8 luni fapt, ce permite instanței de judecată reieșind din noul calcul de a aplica o pedeapsa minimă;

- consideră că instanțele de judecată la stabilirea pedepsei urmau să țină cont de faptul că inculpatul Sapesco Dmitrii a recunoscut integral vina, a contribuit activ pe parcursul cercetării judecătorești, de căința exprimată a acestuia vis-a-vis de fapta comisă etc;

- inculpatul Sapesco Dmitrii pe parcursul desfășurării prezentului proces s-a manifestat ca o persoană sinceră și care a apreciat că, consecințele faptelor săvârșite constituie o greșeală iar pe viitor dânsul va depune tot efortul pentru a înlătura rezultatul acestei fapte, motiv din care consideră că pedeapsa aplicată în privința lui Sapesco Dmitrii este una prea aspră.

6. Referință asupra recursului declarat, este depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi Sergiu, prin care pledează pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu

respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul Penal constată că partea apărării a invocat în calitate de temeii pentru recurs, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6 și 10) Cod de procedură penală, însă în conținutul recursului a desfășurat doar temeiul prevăzut *pct. 10)* potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând materialele cauzei, prin prisma temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, instanța de recurs a reținut că argumentele recursului apărării se întemeiază pe dezacordul cu pedeapsa aplicată, care în opinia recurentului este prea aspră.

În acest context, Colegiul Penal menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul Penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Analizând soluția instanței de apel, care a menținut pedeapsa

definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 13 (treisprezece) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, aplicată de către prima instanță, Colegiul Penal conchide că instanța a motivat pe deplin și suficient necesitatea aplicării pedepsei sub formă de închisoare cu executare în penitenciar, motivare care este corespunzătoare practicii judiciare, ținându-se cont de toate circumstanțele prezentei cauze penale și cele personale ale inculpatului Sapesco Dmitrii, care potrivit materialelor cauzei nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiind condamnat de mai multe ori, și anume prin: sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 17 mai 2019, Sapesco Dmitrii a fost condamnat la o pedeapsă cu închisoarea pe un termen de 9 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru comiterea la 13.12.2018 a infracțiunilor stabilite de art. 188 alin. (2) lit. e), 27, 171 alin. (1), 172 alin. (1), 84 Cod penal. Prin aceeași sentință s-a dispus calcularea termenului respectiv din 17 mai 2019, cu computarea în termenul ispășirii pedepsei a termenului arestării preventive de la 20.12.2018 până la 17.05.2019, iar potrivit cazierului judiciar și actelor procesuale de dispoziție anexate la dosar, (f.d. 31-39), prin sentința Judecătorei Criuleni din 26.03.2012, a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii stabilite de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f), 90 Cod penal, la 4 ani închisoare, cu suspendarea executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de probă de 3 ani, iar prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 19 decembrie 2012, în baza art. 187 alin. (2) lit. b) și f), 85 Cod penal, cu comasarea sentinței din 26.03.2012, la 4 ani și 6 luni închisoare. Acesta a fost eliberat la 28.04.2017 după ispășirea pedepsei, respectiv, la data de 02.12.2018 când acesta a comis fapta incriminată, prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, antecedentele penale nu erau stinse.

Astfel, instanța de apel corect a reținut că infracțiunea pentru care a fost condamnat inculpatul la data de 19.12.2012, (stabilită de art. 187 alin. (2) Cod penal), este una gravă, la momentul comiterii infracțiunii în speță, (02.12.2018), antecedentele penale erau încă active (art. 110 coroborat cu art. 111 alin. (1) lit. h) Cod penal), infracțiunea prevăzută la art. 151 alin. (1) din Codul penal (art. 16 alin. (4) Cod penal), este o infracțiune gravă iar conform prevederile art. 34 alin. (2) lit. b) Cod penal, s-a constatat că inculpatul Sapesco Dmitrii, a comis infracțiunea stabilită prin prezenta sentință în stare de recidivă periculoasă, și luând în calcul noile limite ale pedepsei principale, stabilite prin aplicarea coroborată a art. 151 alin. (1) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de

procedură penală precum și termenul scurt care s-a scurs de la eliberarea inculpatului (28.04.2017) și comiterea de către el a unei alte infracțiuni grave, (02.12.2018), în condițiile în care în speță, nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante și agravante, pornind de la gravitatea infracțiunii săvârșite și de consecințele acesteia, atât prima instanță cât și instanța de apel, cu aplicarea art. 84 alin.(1) și (4) Cod penal, corect au stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

Astfel, luând în considerație personalitatea inculpatului, Colegiul Penal conchide asupra faptului că infracțiunile comise de către Sapescu Dmitrii nu reprezintă un incident în viața acestuia, dar acțiuni intenționate fapt care determină lucid temeiniciei soluției instanței de apel privind executarea reală a pedepsei cu închisoare stabilite inculpatului Sapescu Dmitrii.

În aceste circumstanțe, Colegiul Penal conchide că hotărârea instanței de apel în latura atacată de către partea apărării, nu conține erori ce ar duce la casarea acesteia. Astfel, analizând în cumul argumentele invocate de către recurent în susținerea recursului declarat, Colegiul penal atestă că acestea au constituit obiect de examinare în instanța de apel, asupra căroră instanța s-a expus, complet, argumentat și motivat.

În acest sens, Colegiul Penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în cauza *Albert vs. România*, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk vs Olanda*, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor problemelor esențiale invocate în speță, pedeapsa aplicată inculpatului fiind una proporțională și echitabilă faptelor comise.

Ținând cont de cele constatate supra, Colegiul Penal conchide că eroarea invocată în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2020 și sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 15 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui *Sapesco Dmitrii xxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **22 iunie 2021**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana